

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 449

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 iunie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 544 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local.....	2-3	Decizia nr. 567 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 1 din Codul penal	8-9
Decizia nr. 546 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (5) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	3-5	Decizia nr. 568 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 alin. 2 din Codul penal	9-10
Decizia nr. 563 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal	5-6	Decizia nr. 570 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, 399 și 402 din Codul de procedură penală	10-11
Decizia nr. 564 din 15 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	7-8	Decizia nr. 580 din 20 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 și 46 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	12-13
		Decizia nr. 595 din 20 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110 ² lit. a) și b) din Legea fondului funciar nr. 18/1991	13-15
		Decizia nr. 596 din 20 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹ alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 544**

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dura Bet Construct” — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 1.220/113/2007 al Tribunalului Brăila — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.220/113/2007, **Tribunalul Brăila — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Dura Bet Construct” — S.A. din Brăila într-o cauză privind acțiunea în contencios administrativ formulată de aceasta în contradictoriu cu pârâta Consiliul Local al Municipiului Brăila, având ca obiect obligarea de a vinde, prin negociere directă, spațiul comercial situat în Str. Școlilor nr. 1, etaj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate „dezavantajează” comerciantul care a ocupat în mod legal spațiul și l-a îngrijit față de un terț străin de imobil. Arată că se îngreșește dreptul comerciantului beneficiar al contractului de închiriere de a cumpăra spațiul prin negociere directă, acesta fiind nevoit să participe la licitație publică cu strigare alături de

alte persoane. De asemenea, susține că este încălcat și accesul liber la justiție.

Tribunalul Brăila — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât termenul de 30 de zile îngreșește accesul chiriașului, beneficiar al unui contract legal, la cumpărarea spațiului prin negociere directă.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 17 din Legea nr. 550/2002 sunt constituționale. În acest sens, făcând referire la decizia Curții nr. 609/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 1 noiembrie 2006, arată că acestea nu contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție, de vreme ce nu conțin măsuri prin care să se instituie privilegii ori discriminări în privința unor categorii de persoane aflate în situații identice. De asemenea, apreciază că prevederile criticate nu încălcă sub niciun aspect liberul acces la justiție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 17 din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 5 noiembrie 2002, având următorul conținut:

„(1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoanele prevăzute la art. 16 vor depune o solicitare scrisă de cumpărare la sediul vânzătorului.

(2) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1) spațiile comerciale pentru care nu s-a depus solicitarea de cumpărare se vor vinde prin licitație publică cu strigare, în condițiile prezentei legi.”

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 16 referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit art. 17 din Legea nr. 550/2002, persoanele prevăzute la art. 16 din aceeași lege (comercianții, prestatorii de servicii persoane fizice sau juridice care folosesc spațiul comercial în baza unui contract de închiriere, concesiune, locație de gestiune, asociere în participațiune sau leasing, încheiat în condițiile legii și valabil la data intrării în vigoare a legii) pot să cumpere, prin negociere directă, spațiul comercial, dacă au depus o solicitare scrisă de cumpărare la sediul vânzătorului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a legii. Curtea reține că alin. (2) al art. 17 din aceeași lege prevede că vânzarea spațiilor comerciale prin licitație publică cu strigare are loc numai în situația în care nu s-a depus solicitare de cumpărare, prin negociere directă, în termenul stabilit de alin. (1) al aceluiași articol.

Curtea constată că textele de lege criticate conțin prevederi prin care statul își exercită dreptul de a hotărî în privința modului de vânzare a bunurilor din proprietatea sa privată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor aflate în patrimoniul regiilor autonome de interes local, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dura Bet Construct” — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 1.220/113/2007 al Tribunalului Brăila — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 546
din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (5) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (5) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Asociația de locatari nr. 761 Galați, Marin Frunză, Ion Petrică, Neculai Ciubucciu și Mihaela Smadu în Dosarul nr. 11.577/233/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Așa fiind, Curtea reține că art. 17 din Legea nr. 550/2002 nu conține măsuri prin care să se instituie privilegii ori discriminări în privința unor categorii de persoane aflate în situații identice. Se are în vedere că persoanele care pot cumpăra spațiile comerciale prin negociere directă nu sunt în aceeași situație juridică cu cele care le pot cumpăra prin licitație publică cu strigare. În consecință, Curtea nu poate reține încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

De altfel, Curtea constată că prevederile art. 17 alin. (2) au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, prin Decizia nr. 417/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, reținându-se că dispozițiile legale criticate nu contravin principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 21 din Constituție, Curtea constată că acestea, referindu-se la accesul liber la justiție, nu au incidență în cauză.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu instituie privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Totodată, apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor art. 21 din Constituție, întrucât art. 6 alin. (6) din Legea nr. 230/2007 prevede că încheierea este supusă recursului în termen de 5 zile de la comunicare, iar potrivit dispozițiilor art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care completează prevederile legii speciale, recursul poate fi făcut de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea pricinii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.577/233/2007, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (5) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**. Excepția a fost ridicată de Asociația de locatari nr. 761 Galați, Marin Frunză, Ion Petrică, Neculai Ciubucciu și Mihaela Smadu într-o cauză având ca obiect recursul declarat de către aceștia, în calitate de intervenienți în nume propriu, în contradictoriu cu Asociația de proprietari nr. 761 Albina din Galați. Recursul a fost formulat împotriva Încheierii din data de 26 octombrie 2007 prin care s-a acordat personalitate juridică Asociației de proprietari nr. 761 Albina din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile criticate sunt contrare principiilor și drepturilor consacrate în Constituție și actele internaționale invocate, întrucât soluționarea cererii pentru acordarea personalității juridice nu se face în ședință publică, cu citarea legală a părților, ci prin încheiere executorie, dată în camera de consiliu. Totodată, susțin că sunt încălcate dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, principiul universalității și egalitatea în drepturi. Fac referire la Decizia Curții Constituționale nr. 194/2004 prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Tribunalul Galați — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că autorii invocă neconstituționalitatea unor norme de procedură, de competența legiuitorului, care, în considerarea unor chestiuni de interes general, poate institui o procedură derogatorie de la dreptul comun. Menționează că, din punct de vedere jurisdicțional, procedura de acordare a personalității juridice are caracter necontencios, derogarea fiind justificată de interesul colectiv care reclamă o procedură urgentă de soluționare a cererii, aceasta putându-se completa cu dispozițiile de drept comun, în măsura în care nu contravin procedurii necontencioase. Consideră că procedura privind dobândirea personalității juridice de către asociațiile de proprietari nu încalcă principiile invocate de autori și respectă toate garanțiile procesuale ale părților, de vreme ce, potrivit art. 335 din Codul de procedură civilă, se pot formula obiecțiuni la cererea formulată sau se poate declara recurs, astfel cum prevede art. 336 alin. 3 din același cod. Astfel, prin cele două mijloace procesuale se asigură părților interesate accesul la justiție și se creează posibilitatea exercitării controlului judecătoresc cu respectarea principiilor dreptului la apărare, al contradictorialității și al publicității. Totodată, menționează că încheierea pronunțată cu prilejul acordării personalității juridice este executorie, deoarece nu stabilește niciun drept potrivit, ci facilitează funcționarea condominiului în condiții de normalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 alin. (5) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, având următorul cuprins: „*Încheierea se dă fără citarea părților și este executorie.*”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 „*Statul român*”, art. 11 „*Dreptul internațional și dreptul intern*”, art. 15 „*Universalitatea*”, art. 16 „*Egalitatea în drepturi*”, art. 20 „*Tratatelor internaționale privind drepturile omului*”, art. 21 „*Accesul liber la justiție*”, art. 24 „*Dreptul la apărare*”, art. 53 „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”, art. 124 „*Înfăptuirea justiției*”, art. 126 „*Instanțele judecătorești*”, art. 148 „*Integrarea în Uniunea Europeană*”, precum și a dispozițiilor art. 6 „*Dreptul la un proces echitabil*”, art. 13 „*Dreptul la un recurs efectiv*”, art. 14 „*Interzicerea discriminării*”, art. 17 „*Interzicerea abuzului de drept*” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, susține că prevederile criticate sunt contrare și dispozițiilor art. 1 privind egalitatea în drepturi, ale art. 2 referitoare la interzicerea discriminării, ale art. 6 cu privire la dreptul oricărei persoane de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 7 referitoare la egalitatea în fața legii, ale art. 8 instituind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 30 cu privire la interzicerea abuzului de drept din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Potrivit textului de lege criticat, încheierea prin care se soluționează cererea pentru dobândirea personalității juridice a asociației de proprietari „*se dă fără citarea părților și este executorie*”. Fiindu-i recunoscut caracterul executoriu, încheierea nu mai trebuie investită cu formulă executorie, conform art. 374 alin. 1 din Codul de procedură civilă, întrucât procedura soluționării cererilor pentru dobândirea personalității juridice a asociațiilor de proprietari are caracter necontencios și este supusă dispozițiilor speciale de procedură prevăzute de Legea nr. 230/2007, care se întregesc cu cele prevăzute în cuprinsul Cărții a III-a „*Dispoziții generale privitoare la procedura necontencioasă*” din Codul de procedură civilă (art. 338 alin. 2).

Curtea constată că, față de dispozițiile constituționale ale art. 21 și ale art. 20 raportate atât la art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și la art. 8 și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, excepția este neîntemeiată, deoarece art. 6 alin. (6) din Legea nr. 230/2007 prevede, dând expresie dreptului de acces la justiție, că „*Încheierea este supusă recursului în termen de 5 zile de la comunicare*”. Mai mult, potrivit prevederilor art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă, dreptul comun în materie, cu care dispozițiile Legii nr. 230/2007 se completează, „*Recursul poate fi făcut de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea pricinii*”. De altfel, Curtea constată că prevederile art. 6 alin. (5) din Legea nr. 230/2007 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție, și prin Decizia nr. 275 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 2 mai 2008, s-a reținut că semnificația

art. 21 din Constituție este aceea că „nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale nicio categorie sau grup social, însă legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite — așa cum sunt acelea din prezenta speță, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac”.

De asemenea, Curtea nu poate reține nici contrarietatea textului de lege criticat față de dispozițiile art. 24 din Constituție, de vreme ce „Recursul se judecă cu citarea părților”, potrivit art. 6 alin. (6) din Legea nr. 230/2007.

Pentru aceleași considerente, Curtea reține că prevederile criticate sunt conforme dispozițiilor constituționale ale art. 126 privind instanțele judecătorești și ale art. 124 relative la înfăptuirea justiției, fiind norme de procedură, care, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, sunt de competența legiuitorului.

Totodată, Curtea observă că textul de lege criticat nu instituie privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare, așa încât nu

poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 și 20 raportate atât la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și la art. 1, 2 și 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea reține că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale, restrângere neconstatată ca urmare a examinării excepției de neconstituționalitate.

În fine, autorii excepției au indicat ca temei al sesizării atât dispozițiile constituționale ale art. 1, 11, 15, 148, cât și prevederile art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și dispozițiile art. 6 și art. 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Examinând această susținere, Curtea constată că, în raport cu motivele invocate în sprijinul excepției de neconstituționalitate, textele indicate nu sunt relevante, neavând nicio concludență pentru soluționarea acesteia.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (5) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Asociația de locatari nr. 761 Galați, Marin Frunză, Ion Petrică, Neculai Ciubucciu și Mihaela Smadu în Dosarul nr. 11.577/233/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 563
din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

neîntemeiată, făcând referire și la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 12 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.700/30/2005, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal**, excepție ridicată de Costin Ursu într-o cauză penală privind săvârșirea infracțiunii de înșelăciune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și ale art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Costin Ursu în Dosarul nr. 6.700/30/2005 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

fundamentale, referitoare la interzicerea privării de libertate pentru datorii. În acest sens, arată că neconstituționalitatea prevederilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal constă „în lipsa unei distincții clare între persoanele care nu pot onora un debit în condițiile angajării acestora în activități economice curente, respectiv încasări și plăți curente, care presupune o creștere și o scădere a soldului în funcție de rezultatul periodic al activității economice desfășurate”. Se reproșează textelor de lege criticate că nu fac distincție între raporturile obligaționale ce au dus la crearea situației incriminatoare. Totodată, se învederează că „incriminarea globală a tuturor persoanelor aflate în situația neonorării obligațiilor de plată prin file cec, fără distincție clară și fără echivoc, acelor situații ce duc la neonorarea unor obligații contractuale reale între partenerii de afaceri și acele persoane care utilizează file cec în scopul obținerii unor beneficii, este în contradicție cu dispozițiile cuprinse în art. 21 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”. Se arată că „actuala reglementare cuprinsă în dispozițiile art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal este în dezacord evident cu art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenție, deoarece se incriminează penal cu o sancțiune privativă de libertate și acele persoane care, încredințate în activitățile economice curente desfășurate, ajung în situația ca, pe parcursul perioadei până la scadența sumei înscrise în fila cec emisă, soldul necesar în contul debitorului să nu mai fie îndestulător acoperirii sumelor înscrise. Emitentul, bazându-se pe relațiile comerciale în derulare, are convingerea că în urma încasărilor și plăților la scadență va putea onora plata sumei înscrise în fila cec emisă. Se mai precizează că prin reglementarea actuală a art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal „se oferă posibilitatea organelor judiciare de a sancționa cu privarea de libertate fără nicio distincție între persoanele care își pot onora obligațiile contractuale”. Totodată, se apreciază că „dispozițiile art. 215 alin. 4 din Codul penal nu creează premisele unui proces echitabil”, încălcând prevederile art. 21 din Constituție, prin aceea că „formularea ambiguă nu permite să se facă o distincție între neonorarea unui cec scadent din motive de lichidități cauzate de blocajele financiare inerente unei activități comerciale și neonorarea unui cec cu scopul de a obține un folos material în detrimentul beneficiarului cecului”.

Tribunalul Timiș — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Costin Ursu în Dosarul nr. 6.700/30/2005 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.*”

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 253 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 24 aprilie 2007, Curtea Constituțională, invocând jurisprudența sa anterioară, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 564

din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ion Ardelean în Dosarul nr. 4.621/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 277 D/2008 având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 4.622/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 277 D/2008 la Dosarul nr. 276 D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 5 februarie 2008 și 6 februarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 4.621/30/2007 și nr. 4.622/30/2007, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Ion Ardelean.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 11 alin. (1), art. 20, art. 23 alin. (1) și art. 148 alin. (2) din Constituție, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată, în esență, că dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă prezumția de nevinovăție și garanțiile dreptului la un proces echitabil consacrate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece contravenientul este obligat să dovedească nevinovăția sa în fața instanței de judecată.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală invocate. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale cu privire la aceleași dispoziții legale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: *„Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 11 privind *„Dreptul internațional și dreptul intern”*, art. 20 referitoare la *„Tratatele internaționale privind drepturilor omului”* și art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 146 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 14 martie 2008, Curtea, invocând jurisprudența sa anterioară, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor pentru considerentele arătate, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ion Ardelean în dosarele nr. 4.621/30/2007 și nr. 4.622/30/2007 ale Tribunalului Timiș – Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 567
din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 1 din Codul penal

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Robert Magyara în Dosarul nr. 1.014/4/2008 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției. Procedura este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, sens în care reiterează motivele de neconstituționalitate invocate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul acesteia nu invocă niciun text constituțional în susținerea excepției ridicate, ceea ce este contrar prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.014/4/2008, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 1 din Codul penal**, excepție ridicată de Robert Magyara într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de liberare condiționată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat este neconstituțional, deoarece „este bolnav și nu poate beneficia de dispozițiile liberării condiționate în cazuri speciale”.

Judecătoria Sectorului 4 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului arată că autorul excepției nu a menționat niciun text din Legea fundamentală considerat a fi încălcat de dispozițiile art. 60 alin. 1 din Codul penal. Sub acest aspect, reține că, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate. De asemenea, consideră că prevederile art. 60 alin. 1 din Codul penal nu contravin niciunui text din Constituție, motiv pentru care le consideră constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 60 alin. 1 din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Condamnatul care, din cauza stării sănătății sau din alte cauze, nu a fost niciodată folosit la muncă ori nu mai este folosit, poate fi liberat condiționat după executarea fracțiunilor de pedeapsă arătate în art. 59 sau, după caz, în art. 59¹, dacă dă dovezi temeinice de disciplină și de îndreptare.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în susținerea criticii sale, autorul excepției de neconstituționalitate nu invocă încălcarea niciunui text constituțional.

În conformitate cu dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările de neconstituționalitate trebuie motivate,

ceea ce corespunde spiritului dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și dispozițiilor Legii nr. 47/1992 referitoare la excepția de neconstituționalitate, care exclude controlul din oficiu asupra constituționalității legilor și ordonanțelor Guvernului.

În consecință, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Robert Magyara în Dosarul nr. 1.014/4/2008 al Judecătoriai Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 568
din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 alin. 2 din Codul penal

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Ștefan Văcăreșteanu în Dosarul nr. 1.152,1/42/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.152,1/42/2007, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 alin. 2 din Codul penal**, excepție ridicată de Ștefan Văcăreșteanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile art. 271 alin. 2 din Codul penal

De altfel, motivarea excepției este informă, iar referirea la neconstituționalitatea art. 60 alin. 1 din Codul penal nu are în vedere nemulțumirea autorului excepției cu privire la conținutul textului de lege atacat, ci mai degrabă dorința sa ca prin aplicarea acestuia să i se aprobe cererea de liberare condiționată. Or, sub aceste aspecte Curtea nu este competentă să se pronunțe.

contravin prevederilor art. 43, 44 și 46 din Constituție, deoarece „prin aplicarea acestor prevederi un proprietar poate fi obligat să cedeze proprietatea sa unui neproprietar, care în prealabil a obținut, prin folosirea cu rea-credință a drepturilor procesuale civile, o hotărâre judecătorească nelegală și netemeinică”.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile art. 44 din Legea fundamentală. De asemenea, arată că dispozițiile constituționale ale art. 43 și 46 nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 271 alin. 2 din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Împiedicarea unei persoane de a folosi o locuință ori parte dintr-o locuință sau imobil, deținute în baza unei hotărâri judecătorești, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.*”

În opinia autorului excepției, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, dispozițiile de lege menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 43 privind dreptul la grevă, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 46 privind dreptul la moștenire.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în raport de dispozițiile constituționale ale art. 43 care reglementează dreptul la grevă și de cele ale art. 46

referitoare la dreptul la moștenire, nu se poate invoca niciun motiv de neconstituționalitate, aceste texte constituționale statuând asupra unor drepturi diferite de cel ocrotit de prevederile art. 271 alin. 2 din Codul penal.

Totodată, Curtea constată că prevederile legale criticate nu se referă la dreptul de proprietate, ci vizează relații sociale privitoare la înfăptuirea justiției, cărora li se aduce atingere prin nerespectarea unei hotărâri judecătorești de constatare și stabilire a dreptului de folosință asupra unei locuințe sau a unui imobil. Hotărârea judecătorească în cauză nu face dovada proprietății, ci doar a legitimității folosinței respectivului bun, dovada proprietății rămânând guvernată de principiile Codului civil. Astfel fiind, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 alin. 2 din Codul penal, excepție ridicată de Ștefan Văcăreșteanu în Dosarul nr. 1.152,1/42/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 570
din 15 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, 399 și 402 din Codul de procedură penală

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, 399 și 402 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Prundar și Mihăilă Prundar în Dosarul nr. 969/176/2007 al Judecătoriei Alba Iulia.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire și la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Prin Încheierea din 18 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 969/176/2007, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, 399 și 402 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioan Prundar și Mihăilă Prundar într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 397, 399 și 402 din Codul de procedură penală contravin dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece cererea de revizuire se adresează parchetului, iar nu instanței de judecată.

Judecătoria Alba Iulia apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 397, 399 și 402 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 397: „*Cererea de revizuire se adresează procurorului de la parchetul de pe lângă instanța care a judecat cauza în primă instanță.*

Cererea se face în scris, cu arătarea cazului de revizuire pe care se întemeiază și a mijloacelor de probă în vederea acestuia.

Dacă cererea nu îndeplinește condițiile arătate în alin. 2, procurorul cheamă persoana care a făcut cererea în vederea completării sau precizării acesteia.”;

— Art. 399: „*După introducerea cererii de revizuire procurorul ascultă, dacă este cazul, potrivit art. 397 alin. 3, persoana care solicită revizuirea. În cazul când este necesară efectuarea de cercetări pentru a verifica temeinicia cererii de revizuire, procurorul dispune aceasta prin ordonanță.*

Totodată, procurorul cere, dacă este necesar, dosarul cauzei.

Pentru efectuarea actelor de cercetare procurorul poate delega organul de cercetare penală. Dispozițiile art. 217 alin. ultim sunt aplicabile.

Termenul de efectuare a actelor de cercetare este de 2 luni și curge de la data introducerii cererii de revizuire.

După efectuarea cercetărilor, procurorul înaintează întregul material împreună cu concluziile sale instanței competente.”;

— Art. 402: „*La primirea lucrărilor trimise de procuror, președintele instanței fixează termen de judecată pentru examinarea cererii de revizuire, în vederea admiterii în principiu, dispunând citarea părților interesate.*

Când persoana în favoarea sau defavoarea căreia s-a cerut revizuirea se află în stare de deținere, chiar într-o altă cauză,

președintele dispune încunoștințarea acestei persoane despre termen și ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu. Persoana arestată este adusă la judecată.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 397, 399 și 402 din Codul de procedură penală, instituirea reguli privind modul de soluționare a cererii de revizuire, nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime și de a beneficia de un proces echitabil. Legislația procesual penală prevede suficiente garanții pentru asigurarea accesului liber la justiție. Astfel, după efectuarea cercetărilor pentru verificarea temeiniciei cererii de revizuire, procurorul înaintează întregul material, împreună cu concluziile sale, instanței competente. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură penală, instanța, ascultând concluziile procurorului și ale părților, examinează dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu.

În concluzie, din dispozițiile art. 397—406 din Codul de procedură penală rezultă faptul că este obligatorie sesizarea instanței de judecată, care, după verificarea probelor existente sau după administrarea de probe noi, se va pronunța cu privire la temeinicia cererii de revizuire.

Justificarea prezenței organelor de urmărire penală în procedura revizuirii se explică prin specificul acestei căi de atac, al cărui scop îl constituie repararea erorilor judiciare de fapt cuprinse în hotărârile judecătorești definitive. Calea de atac a revizuirii presupune reluarea procesului penal din faza de urmărire penală, restabilirea adevărului putând duce la o altă soluționare a cauzei decât cea dispusă anterior, fiind necesar ca și în această situație fazele procesului penal să fie respectate.

Pe cale de consecință, contrar susținerilor autorului excepției, prevederile art. 397, 399 și 402 din Codul de procedură penală nu aduc atingere principiului liberului acces la justiție, întreaga activitate desfășurată de procuror și de organele de urmărire penală, precum și întregul probatoriu administrat fiind supuse controlului instanței judecătorești.

În sensul celor arătate, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 155 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 19 martie 2007.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin.(4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 397, 399 și 402 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Prundar și Mihăilă Prundar în Dosarul nr. 969/176/2007 al Judecătoriei Alba Iulia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2008.

PREȘEDINTE,

ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,

Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 580
din 20 mai 2008referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 și 46 din Legea nr. 10/2001
privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada
6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 și 46 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Valentin Simion Iosif și Florentina Simion Iosif în Dosarul nr. 25.300/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, în ceea ce privește dispozițiile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, întrucât prin Decizia nr. 98 din 21 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 8 mai 2002, Curtea Constituțională a admis excepția cu un atare obiect. Referitor la celelalte dispoziții criticate, concluziile sunt de respingere ca fiind neîntemeiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 25.300/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 și 46 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Valentin Simion Iosif și Florentina Simion Iosif.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate sunt neconstituționale prin aceea că nu reglementează soarta pe care o au acțiunile în revendicare, formulate de către foștii proprietari ai imobilelor naționalizate și promovate după intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001. Soluțiile variate și practica judiciară neunitară în această materie demonstrează încălcarea principiului înfăptuirii justiției în mod unic, imparțial și egal pentru toți.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că dispozițiile criticate creează premisele valorificării dreptului la un proces echitabil între proprietarul inițial și dobânditorul de bună-credință.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră excepția ca fiind neîntemeiată și invocă jurisprudența bogată a Curții Constituționale în acest sens.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 45 și 46 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art.45: „(1) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.*

(2) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.*

(3) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobilele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b), sunt lovite de nulitate absolută, buna-credință neputând fi invocată în aceste cazuri.*

(4) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele întocmite în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate cu titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.*

(5) *Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;*

— Art. 46: (1) *Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și în cazul acțiunilor în curs de judecată, persoana îndreptățită putând alege calea aceste legi, renunțând la judecarea cauzei sau solicitând suspendarea cauzei.*

(2) *În cazul acțiunilor formulate potrivit art. 45 și 47, procedura de restituire începută în temeiul prezentei legi este suspendată până la soluționarea acelor acțiuni prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. Persoana îndreptățită va înștiința de îndată persoana notificată, potrivit art. 22 alin. (1).*

(3) În cazul în care persoanei îndreptățite i s-a respins, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, acțiunea privind restituirea în natură a bunului solicitat, termenul de notificare prevăzut la art. 22 alin. (1) curge de la data rămânerei definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.”

Termenul de un an prevăzut de dispozițiile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 a fost prelungit succesiv, cu câte 3 luni, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitoare la statul de drept și statul social, art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate și art. 124 referitor la înfăptuirea justiției.

1. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, Curtea reține că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 98 din 21 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 8 mai 2002, constatându-se neconstituționalitatea lor.

Potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu pot face obiectul excepției de neconstituționalitate prevederile constatate

ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, iar, conform alin. (6) al aceluiași articol, într-o asemenea situație instanța judecătorească avea obligația de a respinge excepția ridicată, fără a mai sesiza instanța constituțională. Întrucât nu au fost respectate dispozițiile menționate, Curtea urmează a respinge ea însăși excepția ca inadmisibilă.

2. Examinând criticile formulate de autorul excepției cu privire la art. 45 alin. (1), (2), (4) și (5) și art. 46 din Legea nr. 10/2001, Curtea reține că acestea vizează omisiunea legiuitorului de a reglementa soarta pe care o au acțiunile în revendicare, formulate de către foștii proprietari ai imobilelor naționalizate după intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001, omisiune care este de natură a genera soluții variate și practică judiciară neunitară în această materie. Însă complinirea lacunelor textelor de lege prin efectuarea controlului de constituționalitate excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De altfel, critica are ca obiect și o problemă de corelare legislativă, întrucât susținerile autorului excepției privesc modul de interpretare și aplicare a unor texte legale, aspecte ce intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 și 46 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Valentin Simion Iosif și Florentina Simion Iosif în Dosarul nr. 25.300/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 595
din 20 mai 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110² lit. a) și b)
din Legea fondului funciar nr. 18/1991**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110² lit. a) și b) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Ionel Hurducaș în Dosarul nr. 1.145/235/2006 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.145/235/2006, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 110² lit. a) și b) din Legea nr. 247/2005”**, excepție invocată de Ionel Hurducaș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece prevede „un quantum al amenzilor în materie contravențională net superior celui prevăzut de Codul penal”, astfel încât se poate ajunge „la situații contrare normelor legale, ordinii de drept, în sensul că o persoană amendată contravențional să se afle în situația de a fi obligată la plata unor amenzi al căror quantum să depășească de câteva ori quantumul amenzilor prevăzute de Codul penal în materie infracțională”. Se arată că „într-o viitoare reglementare s-ar impune ca dispozițiile privitoare la quantumul amenzilor în materie contravențională să fie corelate cu cele prevăzute de Codul penal referitoare la infracțiuni”.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că amenda stabilită prin procesul-verbal de contravenție atacat se încadrează atât în limitele prevăzute de legea specială, cât și în limitele prevăzute de art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, precizând mai întâi că din examinarea excepției se constată că aceasta vizează, în realitate, prevederile art. I pct. 16 din titlul IV al Legii nr. 247/2005, referitor la art. 110² lit. a) și b) din Legea nr. 18/1991, consideră că textul de lege criticat este constituțional. Arată că, „în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, partea interesată are posibilitatea de a contesta în instanță procesul-verbal de constatare a contravenției și de a utiliza toate mijloacele procedurale prevăzute de legiuitor, ceea ce reprezintă expresia garantării dreptului la un proces echitabil. Mai mult, sancționarea cu amendă contravențională a persoanei care nu a respectat obligațiile prevăzute de lege nu este o măsură de natură a restrânge accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, reprezintă tocmai o măsură pentru a asigura respectarea obligațiilor stabilite în materia fondului funciar”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției, se constată că, deși instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu privire la „art. 110² lit. a) și b) din Legea nr. 247/2005”, în realitate criticile de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 110² lit. a) și b) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au fost introduse prin art. I pct. 16 din titlul IV al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110² lit. a) și b) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Contravențiile prevăzute la art. 110¹ se sancționează astfel:*

a) cea de la litera a) cu amendă de la 100.000.000 lei la 300.000.000 lei;

b) cele de la literele b) și c) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.”

Se susține că normele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 „*Tratatele internaționale privind drepturile omului*” și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autorul acesteia deduce neconstituționalitatea textului de lege criticat din compararea lui cu dispozițiile Codului penal, respectiv din compararea quantumului amenzilor în materie contravențională cu cel al amenzilor în materie penală. În opinia autorului excepției, într-o viitoare reglementare s-ar impune ca dispozițiile privitoare la quantumul amenzilor în materie contravențională să fie corelate cu cele prevăzute de Codul penal referitoare la infracțiuni.

Asemenea critici nu pot fi reținute, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din instrumentele juridice internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 110² lit. a) și b) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Ionel Hurducaș în Dosarul nr. 1.145/235/2006 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 596 din 20 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Rita Maier în Dosarul nr. 3.192/320/2006 al Tribunalului Mureș — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, arătând că susținerile autoarei excepției vizează modul de interpretare și aplicare a textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.192/320/2006, **Tribunalul Mureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Rita Maier.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, „atâta vreme cât dispoziția constituțională impune instanțelor de judecată să respecte pe tot parcursul procesului și să aplice legea penală mai favorabilă, [...] reconsiderarea și recalificarea căii de atac a apelului, în recurs, ca urmare a unor modificări intervenite în legea penală, ulterior, încalcă dispozițiile privind aplicarea legii penale mai favorabile”.

Tribunalul Mureș — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „prevederile art. 385¹ alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, introduse

prin art. I pct. 183 din Legea nr. 356/2006, nu privesc hotărârile pronunțate anterior intrării lor în vigoare, ci doar pe cele ulterioare. Aceasta rezultă din cuprinsul prevederilor art. III alin. 3 din Legea nr. 356/2006, potrivit cărora cauzele aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii vor continua să fie judecate de instanțele competente potrivit dispozițiilor aplicabile anterior acestei date”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, arătând că, în realitate, excepția de neconstituționalitate invocată vizează aspecte legate de interpretarea și aplicarea legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie art. 385¹ alin. 1 lit.f) din Codul de procedură penală, potrivit căruia „*Pot fi atacate cu recurs: [...] sentințele pronunțate în materia executării hotărârilor penale, afară de cazul când legea prevede altfel, precum și cele privind reabilitarea*”.

Se susține că acest text de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), potrivit cărora „*Legea dispune*

numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autoarea acesteia nu invocă, în realitate, o problemă de neconstituționalitate, ci de interpretare și aplicare a legii, determinată de modificarea Codului de procedură penală, în sensul introducerii prevederilor art. 385¹ alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, prin art. 1 pct. 183 din Legea nr. 356/2006. Astfel, din studierea dosarului cauzei se constată că, la termenul din 20 iunie 2007, reprezentanta Ministerului Public a arătat că, în speță, se impune recalificarea căii de atac din apel în recurs, date fiind modificările aduse Codului de

procedură penală, ceea ce a determinat ridicarea prezentei excepții de neconstituționalitate, autoarea acesteia susținând că „reconsiderarea și recalificarea căii de atac a apelului, în recurs, ca urmare a unor modificări intervenite în legea penală, ulterior, încalcă dispozițiile privind aplicarea legii penale mai favorabile”.

Asemenea critici nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, ci sunt de competența instanțelor judecătorești, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Rita Maier în Dosarul nr. 3.192/320/2006 al Tribunalului Mureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 281813